

1785, 4.

ORDINARIVS
SENIOR CAETERIQUE ASSESSORES
FACVLTATIS IVRIDICAE
L I P S I E N S I S
SVMMOS IN VTROQVE IVRE HONORES

P. 335.

CVM SPE

QVONDAM IN COLLEGIO LOCVM OBTINENDI

VIRO CLARISSIMO.

CHRISTIANO IACOBO EISENSTVCKIO

IVR. VTR. BACCAL. ET ADV. IMMATR.

D. IV. IVNII A. G. MDCCLXXXV.

COLLATOS INDICVNT

IN EST

*De vi et effectu Expectatiuae pluribus simul tributae
brevis disquisitio.*

ORDINARIUS

SENOR CALTERIOVE ASSERORES

FACULTATIS IURIDICAE

ART. S. I. E. N. S. I. S.

SVMMOS IN VITROVE IVRE HONORES

QUODAMmodo FACULTATIS IURIDICAE

VIRO CLARISSIMO

CHRISTIANO JACOBO EISENHARTZIO

IN THE SACRAE ET CIVITATIS

D. IV. IULII A. C. H. D. O. C. T. O. R. I. S.

COLLEGIUM IURIDICUM

De vi et officio Professoris ordinarii in iure

B. C. D.

Copiam nactus, plagulas quasdam prelo subiiciendi, neque inutilem neque ingratam rem facturus mihi videor, si paucis de expectatiuae feudalis pluribus simul et coniunctim datae effectu dissero. Differendi occasionem ex nobili controuersia nactus, quae hoc nostro tempore agitur. Videlicet Elector Saxoniae Ioannes Georgius, Secundus inter cognomines, suo et heredum suorum nomine, sortem fundosque gentis B. et M. beneficiario iure possessos, quam primum ad se redierint, ex ordine equitum suorum tribus, quippe Comiti a T. Dynastae ab F. et Nobili a W. eorumque posteris feudorum capacibus, nec non, extincta mascula prole, filiabus, (*ihren Leibes- Lehns- Erben und derselben Erben und, in Manglung des Mäntlichen Stamms, Dero Töchtern*, hoc iure se concessisse, datis in hanc rem litteris professus fuit, ut, eueniente apertura, feudorum illorum omnium possessionem apprehendendi, eaque, iure inuestiturae in hunc euentum factae, sibi pro tertia parte habendi, singulis hisce donatariis singulorumque posteris copiam fecerit, hac insuper filiabus imposita necessitate, ut tertiam feudorum partem sibi oblatam, accepto iusto pretio, superstitis reliquorum filiis relinquerent. Breui tempore post contigit, ut expectuarii Comitis a T. filius obiret, relictis heredibus feudorumque suorum successoribus, testamento scriptis, filiabus, et agnato quodam his per fideicommissum substituto. Cui postquam agnato testateris, prole extincta, feuda obuenerunt, tandemque gens M. desuit, su-

per tertia feudorum ex hac deuolutorum parte lis est, Dynastae a T. quippe expectuarii Comitis a T. heredis fideicommissarii pronepotibus eam sibi vindicantibus, eandemque posteris caeterorum promissariorum Dynastae ab F. et Equitis a W. petentibus.

Promissio feudi in diem, quo uasallus, cum eoque omnes principali simultaneaue inuestitura comprehensi defecerint, aliamue ob causam res ad dominum redierit, facta, quae expectantia vocatur, promittentis beneuolentiam per se significat, praesertim, si a Principe fit subdito. In re praesenti Elector Serenissimus, singularem clementiam suam animumque donatariis ob seruitia et operas eorum egregias optime cupientem sibi consilio fuisse, diserte proficitur. Ex quo vel remuneratoriae donationis genus non inepte collegeris. Docemurque *cap. 6. X. d. Donatt.* beneficia a Principe accepta latissimam sua natura interpretationem exigere. Quod abs re non esse, facile concesseris, quanquam ius ciuile non patitur, donandi animum temere praesumere, *l. 25. D. d. Probatt.* modo cogites, Principes statui, quem sustinent, dignitati et splendori suo hoc debere, ut sint munifici, iisque saepe contingere, unde ob inueteratam consuetudinem donandi necessitas gentium quasi iure imponatur. Ut risum moueat, qui facultatem pupilli nomine donandi Principis tutori ex *l. 22. D. d. Administr. et Peric. tut.* negare aufit. Accedit hoc loco, ipsum instrumentum in probationem expectatiuae datum multis argumentis euincere, id egisse Electorem, ut suae donationi vim et effectum amplissimum conciliaret. Si non quidem solum in terminis expectantiae, id est, largiendi iuris aduersus se et heredes suos ex promissione personalis, substituit, sed, ut beneficio suo summum robur perpetuitatemque conciliaret, omni modo, et cum aliquali erga se ipsum suosque iniuria elaborauit. Quippe expectatiuatos in euentum con-

foli-

solidationis feudorum promissorum inuestitos declarando, ius possessionis eorum, nullo praevio iterato traditionis vel inuestiturae actu, apprehendendae, fructuumque capiendorum, tribuendo, nullaque et inefficacia dicendo omnia, quaecunque in fraudem huius iuris ipse suique heredes, extraneos expectuando, vel vassallorum consensu simultanee inuestiendo, aliove quouis modo forte molirentur. Modum, omisso actu corporali, ipsis litteris inuestiendi, his verbis expressum legimus, *diueil unser wohlbedächtiger Wille, Gemüth, und Meynung, das stracks jetzo bey dieser Begnadigung in casum caducitatis das jus domini ohne tradition ihnen auf vorbeniente Maasse hiermit verschrieben, concediret, und sie, ihre Leibes-Lehns Erben und Nachkommen in Kraft dieses unsers offnen Briefs in euentum beliehen seyn sollen.* Quam ob rem non dubito, eandem efficaciam, transferendi ipso aperturae momento vtilis domini in legitimos expectuuariorum successores, admittere, quam omnium consensu peperisset animi huius declaratio in curia domini vel manus datione confirmata, vel nudis verbis expressa. Vt haec nostra charta inseruire possit illustrandae et corroborandae sententiae, cui fidem facere probabilibus argumentis exemplisque idoneis laborauit diuus parens, IOANNES GODOFR. in *Dissert. de Iure succedendi in Ducatus Iuliae et Montium feuda masculina §. 20.* nimirum traditionem, non sua natura, sed ex praeepto iuris Romani ad efficiendum domini transitum requiri, ius naturae non ob stare, quominus, ex voluntate domini verbis disertis vel litteris expressa et patefacta, rerum dominia transferri existimemus. Hanc naturae simplicitatem Germanos secutos fuisse, resque suas vel symbolis notatas, vel, ipso symbolorum vsu posthabito, animi sui sententia viua voce expressa, alienasse, vereque alienatas reputasse.

Quod porro vidimus ab Electore, gloriosissimae memoriae, factum esse, animo cauendi, quominus aliquando factum successoris contrarium consolidationis euentum moraretur, puto nullitatem factis eiusmodi omnibus adscriptam, inutilis et superuacanea cautio videri possit, secundum ea, quae in *d. Dissert. §. 18. et 22.* continentur. Lubensque concedo, obligationis pactitiae ex duorum consensu in idem placitum coeuentis naturam efficere, vt neutrius poenitentia vel factum contrarium ius ex pacto quaesitum alteri inuito demere valeat, *l. 35. D. d. R. I.* adeoque in concursu plurium expectuuariorum feudum apertum adiudicandum esse, cui prius promissum fuerit, clausulaeque *anteferri* efficaciae nihil tribuendum. Et, si posteriori expectuuario euentualis inuestitura accesserit, hunc, ob dominii vtilis iam translati potentiam, feudo promisso vincere priorem, relicta huic, vt, quanti intersit, praestet, actione contra expectuuantem. Quod simul infertur, quaecumque post factam expectuuario inuestituram euentualem dominus directus in feudo promisso fecerit, vel admiserit, quibus vel tardaretur consolidatio, vel praeccluderetur, e. c. extraneos simul inuestiendo, vel beneficii venditionem ratam habendo, horum nullo neque differri ius expectuarii inuestitura euentuali comparatum, neque excludi, vt potius hic, mortuis, quorum exitum expectatiua respexerit, promissum sibi beneficium et in hunc euentum concessum iure suo sibi vindicet. Etiam haec iuris communis rationi et bonae fidei praeceptis consentanea toto pectore probo. Non possum tamen non hoc vnum addere, grauissimam dubitationem contra hanc sententiam ex Lege feudali nouissima d. a. 1764. Tit. VI. §. 3. oriri, planeque transformatam nostro clientelari iure expectatiuae naturam apparere. Si quidem Serenissimus Saxoniae Electoralis Llator consensum suum pollicetur, si quis feudi sui, cui aperturae periculum non imminet, alienandi consilium in animum

mum induxerit, verbis; *so sind wir auch ferner in dem vorhan-*
den Verkauffe und Veräußerung eines Lehn-guths — — — so
lange noch zweene in der Lehn stehen, welche von solchen Kräften,
dafs sie vermuthlich noch Kinder zeugen möchten, den Lehns-Herr-
lichen Consens zu versagen nicht gemeynet etc. Nolis obicere,
 verbis, *nicht gemeynet*, nullam consentiendi necessitatem sus-
 cipi. Vt potius, quod, se facturum esse, SERENISSIMVS
 PRINCEPS noster publica lege profiteretur, si quis, an futu-
 rum sit, dubitet, eum laesae Maieftatis reum dicam. Nihil
 igitur tam naturale est, quam, vt hodie, qui feudum in Sax-
 onia nostra Electorali sibi comparat, existimet, se rem
 eiusmodi acquisiuisse, quam, permittente Spho i. et 3. d. Tit.
 VI. Leg. Feudal. ad dimidiam vsque pretii partem oppigno-
 rare, et quam vendere possit, modo praescripto iuris ordine
 ingrediatur. Ampliusque ex his concludo, expectatiuae post
 hanc legem concessione, Principem expectiuantem iure, feudi
 expectiuati oppignarationem eiusdemque venditionem appro-
 bandi, non destitui, nisi hoc ipso iure, vasallo consentiente,
 se abdicet, expectiuariumque eiusmodi promissione sibi a Do-
 mino directo, inconsulto vasallo, facta, praeter spem ve-
 hementer incertam adipisci nihil, et ob hanc ipsam legem
 nouam existimandum esse, in istam euentus incertitudinem
 succedendi firmiorem certioreque posse efficere, quum cor-
 ruente principali, vt accessorium corruat, necesse sit.

Sed redeam ad nostram chartam, ad quam noua haec lex
 per se non pertinet, quaeque, dum apertura euenit, exitum ha-
 buit. In hac etiam amplius deprehendimus diuersitatem in de-
 signatione successorum. Alibi feuda expectiuata conceduntur
 expectiuariorum, *Leibes-Lehns-Erben, und deren Lehns-Erben und*
Nachkommen, und dann in Manglung des Männlichen Stamms dero
Töchtern, alibi deren hinterlassenen Lehns-Erben, oder, da die nicht

vor-

vorhanden, deren anderen Leibes-Erben. Quae persuadere nobis possent, quicumque expectuariis in feudis actu possessis succedere valeant, eosdem praesertim Principem ad successionem fundorum expectuatorum, et, eiusmodi personis inter posteros deficientibus, demum filias earum ad successionem vocare voluisse. Ut adeo, expectuarii Comitis a T. filius, cui ex agnatis ius succedendi in feudis possessis testamento tribuere valuerit, in eundem simul eiusque posteros ius expectatiua eventualique inuestitura quaesitum transtulisse, eo iustius videatur, quo certius ex instrumento donationis de propensa Principis in expectuarium voluntate constat, et quo liberiorem res ipsa admittere, quin postulare, videtur interpretationem.

Contra nec speciosa feudorumque naturae cognata argumenta desunt, quae putaueris petitioni caeterorum expectu-
 riorum patrocinari. Primo enim hoc certum, Principem Electorem eorum abavos H. a W. et Dynastam C. a F. eadem clementia fuisse amplexum, quos vel prius, ac tertio demum loco Comitem R. D. a T. procul dubio secundum dignitatis ab officio praestantiam nominauerat. Dein, dum in euentum defecturae in vnus gente masculae prolis, filias huic surrogatas iussit, tertiam feudorum partem sibi delatam pro aequabili pretio maribus ex altera vtraque gente superstitibus vendere, hoc ipso significare videtur, per se fieri posse, ut vel omnia feuda expectuata, vel dimidia eorum pars ad hanc illamue gentem perueniat, tertiamque partem vniciuque se adscripsisse propterea, quod singulis tantundem tribuere consultum habuerit. Quis enim facile opinetur, Electorem, si duos ex nominatis expectuare decreuisset, factam successionis spem ad duas tertias praediorum restrinxisse, ipsamque adeo, reliqua parte sibi recepta, communionem vtilis dominii cum expectuariis inire voluisse. Scimusque praeterea, inuestitura vnus feudi pluribus facta, neutrique certa portio-

portione adscripta, iure Germanorum beneficiario singulis integram rem concessam existimandam, partesque pro numero concurrentium faciendas esse, v. *I. F. S. 32 I. F. A. Cap. 45. Ordinat. Prouinc Anhalt. tit. 16.* in *LVNIG Corp. Iur. Feud. Germ. Tom. II. pag. 1924.* Etsi insequente tempore vsu venerit, vt, pluribus aequo iure ad feudum vocatis, singuli pro portione virili principaliter inuestirentur, conseruandaeque successioni in reliquis portionibus inuestitura simultanea opituletur, quam consuetudinem *Noviss. Lex Feudal. Tit 1.* confirmauit.

Verum enimvero quanquam expectatiua, siue promissio rei alienae feudi iure, quam primum ad promittentem redierit, feudale negotium non est, construendo tamen feudo viam parat, et ob id multa cum perfecto eo et absoluto habet communia, vt ex feudorum natura eius vim et efficaciam potissimum aestumare debeamus. Sic a Principe, non electio iure imperante, profecta, reale quidem pactum, id est in successore promittentis eiusdemque herede obligatorium infert, *Lex nouiss. Feud. Tit. 1. §. 1. sub fin.* etiam, ommissa successoris mentione, sed, prout haud nuda heredis qualitas, verum coniuncta cum successione in Principatu, dominioque directo rei expectiuatae, transitum obligationis operatur, ex altera parte ius expectiuario non tribuit eiusmodi, quod iurium pactiorum indole in heredes eius omnes transgrediatur. Etenim res decantata est, quaecunque constituunt feudorum naturam, ea omnia, quouis feudo nobis oblato, simul cogitanda et assumenda esse; idque ad feudorum nobilitium naturam imprimis pertinere, vt ex altera parte praeter filios ex iusto matrimonio natos, et, qui ex his descendunt, neminem successorem admittant, ex altera, vt filio-

rum posterorumque eiusmodi omnium successio adeo in iuri feudi, vt feudi concessio per inuestituram facta, filiis haud nominatis simul facta intelligatur, seu, prout loquuntur feudistae, vt filii patris inuestitura simul comprehensi existimentur. Per expectatiuam neque simplice, neque euentuali inuestitura munitam fit feudum, supponitur enim, ad alium illud vtilis dominii iure pertinere, sed quoniam, in euentum consolitationis promittitur futurum esse, id est, rem iure feudi ab eo, qui expectare sinit, quemque expectiuam rem appello, concessu ita, non possunt, quae de ipsa beneficiaria successione praemissa sunt non pertinere ad rem praesentem. Et quemadmodum ex complexu priorum, facta patri inuestitura, IAC. BORN. d. *Expectat. Cap. VII. §. 14.* concludenti, expectatiuae legatum, mortuo ante legantem, legatario, non euanescere, sed in filiis legatari nominati originem capere, et perdurare, calculum alii recte adiciunt, etsi omnes scimus, legati diem non cedere, si legatarius testatori non superuixerit; ex praemissis longe certius consequitur, successionem in ius expectiuarii tribui non posse, nisi habili ad successionem in feudum expectiuatum. Quod praeterea scimus, proprietates feudorum, salua eorum substantia, contrahentium, id est, domini et vassalli, pactis mutari ac tolli posse, non solum rem non mutat, sed confirmat. Efficit enim, donec de eiusmodi pacto constet, cuius, quia facti est, fides fieri debet, proprietati inhaerendum esse. Indeque consequitur, expectiuans feudum expectiuatum hoc iure vt, defectura mascula prole ad filias deuoluatur promiserit, filiasque adeo ad successionem in ius expectiuario concessi vocauerit, vel si hoc ipsum ius tanquam alienabili, vel in omni generis heredes transitorium, ipsumque beneficium in euentum aperturae tali iure habendum fuerit largitus, vt

tum

tum demum ius expectatiua partum, vel in filias expectatiuarii transitorium, vel in dominio eius pleno constitutum, et in omnis generis heredes transmissibile iudicemus. Caeterum vero, si res naturae suae relicta, pactoque adiecto transformata haud fuerit, ad cognationis, non hereditariam, qualitatem in aestimando successione iure respiciendum esse. Quod nostro clientelari iure omnino indubium est, postea quam Serenissimo Latori nostro placuit, *Rescr. ad Dycaſteria d. 16. Sept. 1775.* dimisso declarare, filium ad simultaneam inuestituram ex patre in ipsum prouectam indeque natam feudi successionem admittere, adieritne patris hereditatem, an repudiauerit. His positis rem praesentem intueamur. Ex charta nostra conspiciamus, ad successionem in ius expectiuatum vocari expectiuariorum *Leibes - Lehns - Erben und Nachkommen, oder in Mangelung des Männlichen Stammes, de-ro Töchter*, et alibi *deren hinterlassene Lehns - oder, da deren keine vorhanden, deren andere Leibes Erben.* Quum nemo existimandus sit, sibi ipsi contradicere voluisse, certum est, his verbis omnibus expectiuantem eandem animi sui sententiam prodidisse, magisque contractis, *hinterlassene Lehns - oder, da deren keine vorhanden, deren andere Leibes Erben*, usum fuisse compendii causa, opinatum, per antecedentia prolixiora voluntatem suam se dilucide satis aperteque declarasse. Vt adeo in his folis haerere debeamus. Apellatione *Leibes Erben* non cognatos omnes, solos liberos cogitari, notarique solere, loquendi vsus adeo euincit, vt otiosum sit, ampliorum afferre demonstrationem. Nec inepte liberos dicimus *Leibes - Erben*, quippe ex corpore nostro prouenientes. Patet igitur, apertissimam hanc esse coniunctionem, alteriusque per alterum illustrationem, in apellatione *Leibes - Lehns - Erben* positam. Quandoquidem vnam filiorum in feudis regulari-

bus successiōnem antea esse diximus. Accedit, nominationem *Nachkommen*, quam praeterea legimus, descendētibz tribui frequentissime. Denique verba finalia dispositiōis in ordinē successiōis definiendo laborantis, *oder in Manglung des männlichen Stammes, dero Töchtern*, dubitare non sinunt, hanc vnam in succedendo impropriētatē, vt singularem animi propensionem et clementiam suam significaret, expectantem admittere voluisse. Ob dignitatem splendoremque summam munificentiae Principalis, iteratamque testificatiōem animi optime cupientis in sententiam inclinarem, esse sortem fundosque promissos plenissimi domini iure donatoriis tribuendos, si non res iure feudi possidendae subessent, successiōis que termini in tabulis expectatiuae conscripti talismodi extēnsiōni reluctarentur. Est enim, si quid video, vehementer credibile, Principem talia meditantem futuros successores appellatione *Land-Erben* insigniuisse. Aequē minus possessiō fundorum beneficiariorum tam illimitato domini iure munita, vt testamento successorem designare licuerit, in vno expectuario, Comite a T. conspicua, vt mutem iudicium, efficiunt. Quando quidem in re dubia, vim et effectum expectatiuae, largior, ex qualitate fundorum expectuatorum recte aestimari. Contra, qui fundos expectuariorum proprios in hunc censum vocare velit, non offēdat solum notissimum illud philosophorum scholae praeceptum, a diuersis ad diuersa iustam conclusiōnem haud produci, sed admitrat etiam in re praesenti absonum illud, pro iurium, quibus quisque expectuariorum in suis possessionibus vteretur, diuersitate, alia atque alia singulis, in portionibus fundorum expectuatorum, iura asserenda esse.

Ex aduerso eorum, qui a caeteris expectuariis, Dynasta ab F. et equite a W. descendunt, petitioni, iuris bene-

beneficarii praecepta magis patrocinarerentur, si dominus directus in eo substitisset, vt tribus illis expectuariis coniunctim spem faceret, praediorum olim capiendorum. Neque huic interpretationi refragarentur verba, quae in charta nostra legimus; *dafs alsdenn, und ehe nicht berührte Güther und Baarschaft — — an mehrgedachte H. v. W. C. Freyherrn von F. und R. D. Grafen und Pannerherrn v. T. — — zu gleichen Theilen fallen, dergestalt, da einer oder der andere mit Tode abgehen sollte — — — es trage sich die Eröffnung, oder der Anfall, zu über kurz oder lang, wenn er wolle, doch unter ihren hinterlassenen Lehns-oder, da dero keine vorhanden, dero anderen Leibes-Erben, solche jedesmahl in die Stämme, und nicht in die Häupter zugleich getheilet werden sollen.* Vt potius, si haec sola cognoscendo successionis iuri facem praerent, iudicarem, singulis in solidum feudorum expectuatorum aliquando capessendorum spem factam esse, portiones ex concursu plurium gentium, simili iure pollentium, instituentibus, vniue a deo genti superstiti feuda integra, neutiquam accrescendi quodam, potius non decrescendi iure, tribuenda. Tale vero iudicium ferre non sinunt verba mox insequentia, *Nemlichen und also, dafs jedes sein Stamm, es befinden sich darinne wenig, oder viel Personen, den dritten Theil von den erblungen und heimgefallenen Güthern und Lehnstämme bekommen und erlangen,* quae, dum diserte tertiam partem feudorum expectuatorum cuius expectuario eiusque posteris adscribitur, consequitur, non trium personarum stirpumue aequali iure gaudentium numerum, ipsam potius institutionem, quae huic successionis causam dedit, efficere, vt quaelibet earum tertiam partem nanciscatur. Nec maiorem singulis partem tribui posse ex euentuali inuestitura, expectatiuae adiecta, fidem faciunt verba, quibus continetur, *dafs stracks bey dieser Begnadigung*

*in casum caducitatis das ius' domini ohne tradition ihnen auf vor-
beniente Maase hiermit verschrieben — — — und sie — —
— — in Kraft dieses unsers ofnen Briefes in euentum beliehen
seyn sollen.* Ius accrescendi superstiti expectuuariorum proli
aeque minus patrocinari, quis, me etiam nihil monente, non
intelligat. Quippe quod in hereditatibus legatisque obuium,
ex testamento, quod liberiolem recipit interpretationem, l. 12
D. d. R. I. obuientibus, ad successiones sua natura produci
non patitur, quae ex pacto debentur. Siquidem, stipulantū
vltra expressam promittentis voluntatem largiendum esse nihil,
omnes nouimus, l. 36. D. d. Pact. Hoc vnum tamen addam,
in re praesenti ne tum quidem expeditum fore, superstitibus
expectuariis accrescendi ius opitulari possit, an minus, si ex-
pectandi ius in legato, non donatione inter viuos contracta,
niteretur. Videlicet, si IAC. BORNIO in *Dissert. d. Expectat.*
Cap. VIII. §. 17. et, qui hunc sequitur, PÜTTMANNŌ
in *Element. Iur. Feud. Cap. XII. §. 282.* existimantibus, inter
expectuarios ex legato tales accrescendi ius obtinere, concedimus,
certe, inprimis de eo solliciti sumus, oportet, num lega-
tatum ita conceptum sit, vt permittente iuris Ciuilis ratione
incremento locum dare possit. Euicitque IOH. AVG. BAGH.
in *Diss. d. Iure Adrescendi §. XIV.* argumentis admodum
probabilibus, coniunctionem non re ipsa, sed verbis, factam,
qualem verba expectatiuae huc transcripta exhibent, locum
non facere iuri accrescendi. Caeterum etiam hi iuris benefi-
ciarii interpretes, aliique consentiunt, vnum ex pluribus
expectuariis mortuum improlem caeteris, si actu inter viuos
expectatiua facta sit, nihil prodesse.

His igitur argumentis conuictum collegium nostrum,
eius rei causa consultum, iudicauit, vtriusque partis petitio-
nem

nem iuris adiumento destitui, partemque tertiam feudorum expectuatorum ex defectu legitimi successoris SERENISSIMO DOMINO DIRECTO ELECTORI, PRINCIPI NOSTRO INDVLGENTISSIMO. aperturæ et consolidationis iure delatam esse.

Hisce in publicum proferendis opportunitatem præbuit Candidatus, præter morum elegantiam, egregia varii iuris scientia commendabilis

CHRISTIANVS IACOBVS
EISENSTVCK

de se suisque rebus sic differens:

Natus sum Annabergæ a. d. XIII. Mart. MDCCLXII. patre mihi cognomine, mercatore et senatorio, qui urbi patriæ præest, ordini adscripto, matre DOROTHEA CATHARINA, e gente RIDDERIA. Ab his parentibus, quos superstites adhuc venerari contigit, quibusque indulgentiores et de me bene educando magis sollicitos ne optare quidem poteram, primum domesticæ I. A. MÜLLERI ac ROSCHII institutioni traditus sum, hoc vero ad munus Conrektoris in schola patriæ obeundum euocato, vergente anno MDCCLXX. eandem frequentare coepi. Cuius subselliis in RAVSCHELBACHII, b. KRAVSH, b. SCHIEFNERI, ROSCHII, ac GRIMMII disciplina per septem, et quod excurrit, annos tritis, usus quo-

quoque interea priuata G. F. MÜLLERI, Correctoris rube donati, institutione, ab optimis praeceptoribus, quorum in me tanta sunt merita, ut gratam eorum nunquam depositurus sum memoriam, Lipsiam dimissus sum. Ibi ab ERNESTIO tum iun. mense Maio anni MDCCLXXVIII. in album academicum relatus, in Logica SEYDLITZIUM, in eadem, et Metaphysica, nec non morum doctrina, iure naturae, aesthetica, humanique corporis oeconomia explicanda PLATNERVM, in matheſi, qua pura, qua applicata, GEHLERVM iun. in physice b. LUDWIGIVM praeceptores habui. MORVM et b. CLODIUM veteres utriusque linguae auctores explicantes, ECCIVM super Germanorum poëſi differentem, MARTINI de Archæologia verba facientem audiui. Historiam I. R. G. Europaeam et Saxonicam, nec non artis diplomaticae praecepta mihi tradidit WENCKIUS. Ad iurisprudentiam quod attinet, in iure naturae, iure publico uniuersali, historia iuris ciuilibus, Institutionibus et Digestis SAMMETVM, in his etiam SCHOTTVM, eundemque in iure canonico, criminali et Saxonico, SEGERVM in iure Germanico priuato et criminali, KINDIUM in clientelari, in iure publico I. R. G. WENCKIUM et ARNDTIUM, in cambiali STOCKMANNVM secutus sum. Ordinis iudicarij scientiam ab EINERTO et b. ZOLLERO, ab hoc quoque artem e iudicium commentariis referendi accepi. Medicina legali a b. PLAZIO et PLATNERO imbutus sum. Disputando BIENERVS me exercuit. Ius ciuile examinando necum repetiit WOLLIUS. Anno MDCCLXXXI. a. d. X. Maii dissertationem de legislationis origine et natura EINERT

TO praefide defendi, consuetasque in cap. 9. X. de Simonia et l. 4. C. de commerciis et mercatoribus habui praedlectiones. Quo facto, superatoque examine, Iuris utriusque Baccalaureus ab Ill. Ictorum ordine creatus sum. Ut studiis meis academicis coronidem imponerem, Goettingam me contuli. Vbi, postquam MURRAY, academiam tum pro rectore moderans, mense Oct. a. MDCCCLXXXI. ciuitate academica me donauerat, PÜTTERVM historiam I. R. G. eiusdem Imperii ius publicum, ius priuatum principum, et ordinem, quem suprema I. tribunalia sequuntur, iudicarium explicantem addidi, in eiusdem scholis, quas vocant, practicis in arte de rebus forensibus scribendi, dicendi, iudicandi, cauendi exercitatus. BÖHMERO ius canonicum, de SELCHOV ius Germanicum priuatum, b. BECMANNO sen. Pandectas et libellum Böhmerianum de actionibus, BECKMANNO politiam artemque circa redituum publicorum et exactionem et administrationem prudenter versandi explicantibus, SCHLÖTZERO regnorum Europaeorum notitiam nec non Italianam mediae aevi historiam, SPITTLERO res gestas Pontificum Romanorum tradentibus, WALDECKIO super iuris ciuilibus controuersis disserenti assedi. Artem veteris ac mediae aevi monumenta legendi et intelligendi, GATTERERO duce, retractaui. Quibus omnibus, quorum institutione in utraque academia usus sum, praceptoribus grati animi sensum publice iam declarandi opportunitatem allatam esse, impense laetor. Mense Oct. anni MDCCCLXXXII. in patriam reuersus specimen, quod solent, qui in foro versari cupiunt, edidi. Quod cum Ill. regiminis Dresdensis tulisset suffragia, in forum pa-

*rans transitum, Dresdam mense Aprili anni MDCCLXXXIII. me
 contuli, ibique forensibus exercitari coepi negotiis, causas publice
 perorandi facultate mense Maio anni MDCCLXXXIV. impetra-
 ta. In qua urbe quum haud deesse viderem, qui mihi bene cuperent,
 inter quos viros illustres BIEDERMANNVM et WEINLIGIVM,
 utrumque Serenissimo Electori Saxoniae ab aulae et iustitiae consiliis,
 illum a sanctioris quoque consistorii secretis, pius gratusque primo
 loco nominare gestit animus; lares ibi, quoad fata voluerint, per-
 petuos figens, forensi vitae totum me mancipavi.*

Ad nos redux posteaquam lectiones pro licentia in *cap. vn.
 X. de offic. primicerii et l. i. C. de his qui in priorum credito-
 rum locum succedunt*, habuit, et examen rigorosum gloriose
 sustinuit, Dissertationem denique, *De modo, superioritatis ter-
 ritorialis iura contra eos, qui se illi subiectos esse negant, legitime
 perseguendi*, erudite conscriptam, prout virum decet, tuitus
 est, absolutis etiam, qui pro gradu appellantur, lectionibus
*super Cap. 7. X. de restitutione spoliatorum, et l. i. C. de bo-
 norum possessione contra tabulas, quam praetor liberis pollice-
 tur*, summos in utroque iure honores, hisque annexa iura
 et privilegia omnia heri in collegio nostro, praeuia solemnii
 creatione consecutus, simulque iis adscriptus est, cui, prae-
 stitis, quae praestanda restant, in collegio nostro suo or-
 dine aliquando assidere liceat, et in horum numerum rece-
 ptus. Haec omnia more maiorum peracta esse, hac tabula,
 im-

impresso, plenioris fidei causa, Sigillo nostro, significamus.

Domin. II. post Fest. S. S. Trinit. A. C. MDCCLXXXV,

LIPSIAE

EX OFFICINA KLAVBARTHIA

Leipzig, Diss., 1785 A-0

56.

1785, 4.

ORDINARIUS
SENIOR CAETERIQUE ASSESSORES
FACULTATIS IURIDICAE
LIPSIENSIS
SUMMOS IN VTROQUE IVRE HONORES

P. 335'

CVM SPE
QVONDAM IN COLLEGIO LOCVM OBTINENDI
VIRO CLARISSIMO

CHRISTIANO IACOBO EISENSTVCKIO

IUR. VTR. BACCAL. ET ADV. IMMATR.

D. IV. IVNII A. G. MDCCLXXXV.

COLLATOS INDICVNT

IN EST

*De vi et effectu Expectatiuae pluribus simul tributae
brevis disquisitio.*

